

Schroder

18 Mei 1923.

Amice,

Het was terwyl ik in Avon-Fontainebleau eenpaar weken rust nam dat ik in de Telegraaf las van al de komende dingen, die er te gebeuren staan. Ik moet toegeven dat het voor my een totale verrassing was en lichtelyk verbysterend op me werkte.

Als iemand van zyn handen- of hersenarbeid moet leven en er zyn familie van moet onderhouden, tracht hy zeer natuurlyk den besten prys te verkrygen, hetzy hy medische hulp, caoutchouc-schoenzolen, beeldige kunst, nieuwe laring of oude kleeren verkoopt. Daaraan ontkomt niemand, vooral tegenwoordig niet, en het behoeft geen verdere verklaring. Ook moet ik me al sterk vergissen indien ge niet ^{bovendien} redenen van een heel anderen aard hebt gehad om je plaats aan de Telegraaf vaarwel te zeggen.

Maar spyten doet het my zeker. De Telegraaf was in een "heroïsche" periode geworden als een vaandel, als het symbool van een ideaal, van principes die enkelen onder ons met diepe overtuiging en met enthousiasme hebben verdedigd, soms ten koste van veel miskennis en soms grievend onrecht. Het valt ~~me~~ moeielyk my dat kleine troepje zonder jou voor te stellen.

Ik ontving het verzoek van een Brusselschen Journalist, van Goethem, die gesolliciteerd heeft als Br. Correspondent van De Dag, om zyn candidatuur by je aan/ te bevelen. Het is een welbekend journalist, schryft ~~v/v~~ en spreekt vlot Nederlandsch, ook Fransch natuurlyk. Hy is Vlaming, maar van de loyale soort, (geen activist) en voor zoover ik kan nagaan een active en fatsoenlyke kerel. Ik durf hem dus wel aante bevelen.

Met beste groeten

tt.